

Буковинський державний
медичний університет

Міністерство охорони здоров'я
України

Департамент охорони здоров'я
Чернівецької обласної
військової адміністрації

МАТЕРІАЛИ

**науково-практичної конференції
з міжнародною участю**

**“СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ, ЛІКУВАННЯ ТА
ПРОФІЛАКТИКИ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ
В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ”**

**29-30 вересня 2022 року
м. Чернівці**

**Чернівці
2022**

УДК: 616.5+616.97]-036-07-08-084(063)
С 91

“Сучасні підходи до діагностики, лікування та профілактики дерматовенерологічної патології в умовах реформування медичної галузі”: Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Чернівці, 29-30 вересня 2022 року). Чернівці: БДМУ, 2022. 176 с. *(Затверджено вченою радою Буковинського державного медичного університету 22 вересня 2022 року, протокол № 3).*

У збірнику представлено матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю “Сучасні підходи до діагностики, лікування та профілактики дерматовенерологічної патології в умовах реформування медичної галузі”. Розглядаються актуальні аспекти діагностики, лікування та профілактики поширених інфекційних і неінфекційних дерматозів та інфекцій, що передаються статевим шляхом, шляхом застосування у медичній практиці новітніх методів діагностики та сучасних засобів системної та топічної терапії, призначення яких базується на засадах доказової медицини, а також актуальні питання оптимізації викладання дерматовенерології здобувачам медичної освіти з урахуванням реформування медичної галузі.

Наукові рецензенти: професор Ольга ДЕНИСЕНКО
доцент Михайло ПЕРЕПІЧКА

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

ISBN 978-617-519-003-6

© Буковинський державний
медичний університет, 2022

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЇ НА ЕТАПІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ

Корхов Сергій Сергійович,
доцент кафедри дерматології та венерології,
Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна

Сьогоденні потреби практики охорони здоров'я вимагають від медичних вищих навчальних закладів підготовки фахівців широкого профілю. У цьому плані більш ніж своєчасним стало створення інституту сімейних лікарів. Це очевидно. Природньо, що реформа вищої медичної освіти найщільнішим чином пов'язана з ідеєю міжпредметного інтегрування, поміждисциплінарного комплексного підходу.

Однією з складових частин підвищення рівня підготовки майбутніх фахівців є удосконалення учбових планів і програм, що забезпечують оптимальну міжкафедральну інтеграцію. Це забезпечить збалансований і водночас багатовекторний підхід до питань, що вивчаються з однієї сторони, і раціонального розподілу і використання навчального часу. Цілком очевидна необхідність збільшення питомої ваги дерматовенерології у загальній програмі підготовки сімейних лікарів. Треба остаточно позбутися помилкового стереотипу про те, що дерматовенерологія є “вузькою” спеціальністю. Сімейний лікар не може бути кваліфікованим фахівцем, якщо йому не знайомі основи дерматовенерології, якщо він не розуміє, що шкіра є “дзеркалом” здоров'я і хвороби. Більше того, треба вважати однією з обов'язкових сторін підготовки лікарів широкого профілю знання не тільки основ, але і елементів дерматології та венерології. Це дозволить їм оперативно і на високому професійному рівні вирішувати питання допомоги населенню, надавати екстрену амбулаторну допомогу хворим з розповсюдженими і особливо заразними дерматозами та венеричними захворюваннями, впевнено проводити ефективні профілактичні заходи. Доцільно навести слова видатних клініцистів

Д. Плетньова та В. Когана-Ясного (1929), що категорично стверджували, говорячи про універсальність специфічних уражень при сифілісі "... всякий врач без различия специальности должен быть сифилитологом, то есть он должен ... уметь находить самые ранние симптомы заболевания различных органов в рамках хотя бы своей специальности".

У цих умовах особливу актуальність набуває проблема відбору змісту, адекватного цілям навчання. Головним критерієм змісту для учбової програми в цілому і конкретно для кожної лекції і кожного практичного заняття є його значимість в майбутній професійній діяльності сімейного лікаря, а також для вивчення наступних тем та дисциплін. Підкреслимо також необхідність диференціювання глибини вивчення (рівня засвоєння) окремих тем, в залежності від їх професійного і міждисциплінарного значення. Це, в свою чергу, потребує відповідального підходу до вибору методів навчання і контролю.

Сучасний етап професійної медичної підготовки характеризується значним збільшенням обсягів, складності і темпів засвоєння учбового матеріалу. В цих умовах особливо зростає роль педагогічної майстерності викладача, рівень його психолого-педагогічної і методичної готовності керувати процесом підготовки фахівця на сучасному рівні. Для того, щоб процес навчання був ефективним, викладачу слід користуватися відповідними методиками підходу до клінічного навчання. Необхідним є створення сприятливого учбового клімату, використання аудіо-візуальних засобів, застосування методів взаємоактивного навчання, тренування та його сполучення з іншими методами клінічного навчання, треба об'єктивно оцінювати компетентність знань та навичок.

Кваліфіковані викладачі в процесі навчання повинні вміти виступати у різних ролях. Наприклад, вони мають бути інструктором при читанні ілюстрованих лекцій і проведенні демонстрацій у аудиторії; діяти як помічники при проведенні занять в малих групах, ролевих іграх чи аналізі клінічних ситуацій; виступати у ролі тренера, коли допомагають у проведенні

процедур та маніпуляцій під час практичних занять. І нарешті, оцінюючи якість виконання завдання, вони повинні бути досвідченими експертами, спроможними оцінювати знання та практичні навички учасників навчання.

Усе це повинно відбуватися і, на щастя, відбувається на головній учбовій сцені викладання дерматовенерології. Але, на жаль, існує ще і закулісся цієї визначної вистави. Підводна течія намагається порушити ті фундаментальні основи, на яких базується відтворений десятиріччями алгоритм викладання дерматовенерології. Ні у якому разі ми не збираємось заперечувати необхідність реформування. Навпаки. Збалансовані, кваліфіковані, обґрунтовані нововведення без сумніву дозволять розраховувати на підвищення рівня підготовки сімейних лікарів та лікарів-дерматовенерологів.

ЩО НЕ ТАК У ВИКЛАДАННІ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЇ (СУБ'ЄКТИВНИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ)

Корхов Сергій Сергійович,
доцент кафедри дерматології та венерології,
Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна

Реформа вищої медичної освіти без сумніву є виключно важливим державним завданням, механізми вирішення якого повинні забезпечити збалансовані, кваліфіковані, обґрунтовані нововведення, які серед іншого підвищать рівень підготовки майбутніх лікарів. Дерматовенерологія є однією з виключно важливих дисциплін у багатобарвній палітрі медичних напрямків, серед тих що вивчають здобувачі вищої медичної освіти. Неможливо перебільшити значення медичних, соціальних, юридичних та деяких інших питань які охоплює дерматовенерологія.

Однак, на тлі деяких нововведень, виникає ряд дуже важливих і мабуть навіть болючих питань, які по суті є визначальними у методології